

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.V.35.058/2023/2.
A tanács tagjai: Dr. Darák Péter a tanács elnöke
Dr. Stefancsik Márta előadó bíró
Dr. Márton Gizella bíró
Dr. Demjén Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Dr. Szepesi Ügyvédi Iroda (cím2)
Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Pocsai Boglárka Adrián kamarai jogtanácsos
A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat megtámadása
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 15. sorszám alatt
Az elsőfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Fővárosi
Törvényszék 2022. november 17. napján kelt 108.K.703.320/2022/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes a tartozása végrehajtásához való jog elévülésére vonatkozó kérelmet terjesztett elő, amelyet az elsőfokú adóhatóság a 2022. február 1. napján kelt, egyéb1 iktatószámú határozatával elutasított. A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes a 2022. július 4. napján kelt, egyéb2 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a felperes legkorábbi, 318.668 Ft összegű tartozása 2017.

december 20. napján vált esedékessé, azonban az irányadó 4 éves elévülési idő a foganatosított végrehajtási cselekmények, és a 2020. március 24. napja és 2020. július 3. napja közötti veszélyhelyzeti szabályozás miatt meghosszabbodott. Ennek alapján a felperes legkorábbi adótartozásának elévülési ideje 2022. október 10. napján jár le, amely miatt a 2021. december 6. napján kelt felperesi kérelem elutasításának volt helye.

[2] A felperes az adóhatósági határozatok megtámadása iránt közigazgatási pert indított. Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[3] Az elsőfokú bíróság vizsgálta az adóhatósági eljárás jogszerűségét, a felperesi tartozások elévülésének idejét, valamint a felperes keresetében állított hivatkozásokat, jogsérelmeket. Ennek körében a jogerős ítélet rögzíti, hogy a felperes tévesen hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 202. § és 203. §-aira, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 164. §-ra, mivel azok nem az adó végrehajtásához, hanem az adómegállapításhoz való jog elévülését szabályozzák. A közigazgatási per tárgya pedig a felperes nyilvántartott hátralékainak végrehajthatósága. A jogerős ítélet továbbá tartalmazza, hogy a felperes tévesen hivatkozott az adótartozás végrehajtása körében a régi Art. szabályaira, ugyanis az alkalmazandó jogszabály megállapítása során az adóhatóság által tett első végrehajtási cselekmény időpontja az irányadó, így az alperes helyesen alkalmazta az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvényt (a továbbiakban: Avt.). Az elsőfokú bíróság továbbá részletesen vizsgálta az áfa-határozattal előírt összeg esedékességét, az elévülés kezdőidőpontját, valamint a legkorábbi tartozás elévülésének időpontját is. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az adóhatósággal egyező jogi értékelésre jutott.

[4] A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely befogadásának jogszabályi alapjaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § - korábban hatályos – (1) bekezdését jelölte meg.

[5] Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, és a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a Kúria iránymutatása szükséges azon jogkérdés eldöntésében, hogy az elévülés intézménynek alkalmazása során köti-e a bíróságot az Art. kogens rendelkezése, vagy a bíróság a jogszabályi rendelkezéstől eltérhet. A befogadhatóság körében a felperes előadta, hogy a támadott jogkérdés különleges súlyú, illetve a társadalmi jelentőségére alapítottan is indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása, mivel az elévülés valamennyi adózót érintő kérdés. A felülvizsgálati kérelem érdemi részében a felperes előadta, hogy jogsértő az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az adómegállapításhoz való jog és az adóvégrehajtáshoz való jog elévülése élesen elkülönül egymástól, egyúttal vitatta az elévülésre alkalmazandó jogszabályokat, az esedékesség és az elévülés számításának kezdőidőpontját.

[6] *A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadásra – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.*

[7] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[8] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint: „A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali

eljárásának szükségessége, ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[9] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdésének korábban hatályos állapotának idézésével, a konkrét befogadási alpont megjelölése nélkül kérte a befogadást, azonban a kérelem tartalma alapján a Kúria megállapította, hogy a felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alapján indokolta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[11] A joggyakorlat egységének biztosítása, illetve a joggyakorlat továbbfejlesztése befogadási okok elkülönülnek egymástól. A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a bírói gyakorlat nem egységes, illetve a befogadási kérelemben megjelölt okokból a jogerős ítélet folytán a jogegység sérült, vagy sérülhet. A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására akkor kerül sor, amennyiben a kialakult és egységes bírói gyakorlat a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi ok(ok)ból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új jogkérdés merült fel a perben, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

[12] A Kúria az adójogi elévülés kapcsán számos döntést hozott [Kfv.V.35.731/2018/13., Kfv.I.35.192/2019/7., Kfv.I.35.194/2019/7., Kfv.I.35.276/2019/4., Kfv.V.35.137/2019/6., Kfv.V.35.179/2019/8., Kfv.V.35.577/2021/8., Kfv.V.35.139/2022/7., Kfv.V.35.317/2022/7., Kfv.I.35.130/2022/6.]. A felperes továbbá felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott a jogerős ítélettel ellentétes bírói gyakorlatra, valamint nem jelölt meg olyan bírósági határozatot sem, amely a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezéssel ellentétes álláspontra helyezkedne az adómegállapításhoz és az adó végrehajtáshoz való jog elévülése kapcsán, vagy a régi Art, az Art. és az Avt. időbeli hatálya és alkalmazhatósága kérdésében.

[13] A Kúria a bírói gyakorlat áttekintése után megállapította, hogy nincs olyan joggyakorlat, amely a jogerős ítélettel ellentétesen értelmezné az elévülés intézményét. Ennek alapján a jogegység sérelmét a Kúria nem látta megalapozottnak. Rögzíti, hogy az elévülésre vonatkozó felperesi érvek tekintetében a jogegység biztosítása körében nincsen olyan indok, ami a Kúria iránymutatásának szükségességét alátámasztaná. A felülvizsgálati eljárásra ugyanis a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában foglalt befogadási ok körében az szolgálhat alapul, ha a jogegység, illetve az objektív jogvédelem biztosítása a Kúria iránymutatásával érhető el. Önmagában az a tény, hogy egy jogerős ítélet olyan felperesi kereseti hivatkozásról foglal állást, amelyben még kúriai határozat nem született nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát. A felülvizsgálati kérelem befogadásához szükséges az is, hogy a jogegység biztosítása, illetve továbbfejlesztése érdekében precedensképes határozat meghozatala indokolt legyen.

[14] A Kúria megvizsgálta a felperes azon hivatkozását is, amely szerint a jogegység biztosítására azért van szükség, hogy a Kúria eldöntse mennyiben kötik „a kogens Art. rendelkezései az eljáró hatóságot”. A felperes sem a keresetében, sem pedig felülvizsgálati kérelmében nem állította azt, hogy az elévülésre vonatkozó szabályoktól való eltérésre a felek megállapodása adna okot. A felperesi beadvány tartalmát áttekintve egyértelmű, hogy a felperes valójában nem az Art. rendelkezéseinek kógenciájára, hanem a törvényből, mint jogforrásból eredő kötelező jellegre hivatkozik. A jogszabályok kötelező erejét az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése szabályozza. A Kúria [Kfv.V.35.385/2019/9., Kfv.IV.37.480/2021/5., Kfv.IV.37.460/2021/12.], illetve az Alkotmánybíróság számos

határozatban foglalkozott a jogszabályok kötelező erejével, a közigazgatás jog alá rendeltségével [3223/2018. (VII.2.) AB határozat, 5/2013. (II. 21.) AB határozat, 24/2015. (VII. 7.) AB határozat, 30/2017. (XI. 14.) AB határozat], azzal kapcsolatban kialakult bírói gyakorlat egységes. A jogegység feltételezhető sérelme ebben a kéresterben sem állapítható meg.

[15] A jogerős ítélet jogszerűségének, a bizonyítékok értékelésének és az indokolás megfelelő kimunkálásának vizsgálata az érdemi felülvizsgálat, és nem a befogadás körébe tartozik. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban jogkérdésben dönt, a bizonyítékok értékelését nem mérlegeli felül. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelte, az indokolási kötelezettségének eleget tett. A felperes nem jelölt meg, és a Kúria sem tárt fel olyan jogkérdést, amely a Kúria joggyakorlatának továbbfejlesztését indokolná, állásfoglalását tenné szükségessé.

[16] A felperes perorvoslati kérelme befogadását a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége, illetve jelentős súlya miatt is kérte. Az ügy társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az adott ügyben elöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, a felvetett jogkérdés különleges súlya pedig akkor indokolja a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A felülvizsgálati kérelem befogadásához az is szükséges, hogy a fél által megjelölt jogkérdés a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható legyen. Az adóvégrehajtáshoz való jog elévülése az adóalanyok széles körét érinti, azonban - a Kúria kialakult joggyakorlatára is figyelemmel – ez nem jelenti egyben azt is, hogy a jelen perben eldöntött jogkérdésnek az egyedi ügyön túlmutató társadalmi jelentősége, illetve súlya lenne. Ezen indok alapján tehát a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadása nem volt indokolt.

[17] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac), ad) alpont és b) pont szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását szükségesnek.

[18] Mindezen indokok folytán nincs jogszabályi lehetőség a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására, ezért a Kúria annak befogadását a Kp. 118. § (1) – (2) bekezdései alkalmazásával megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[19] *Felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása, ha a felülvizsgálati kérelem nem vet fel olyan elvi jellegű kérdést, amely a jogegységgel kapcsolatos.*

Záró rész

[20] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[22] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 112. § (1)-(2) bekezdései és a 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. április 20.

dr. Darák Péter s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Márton Gizella s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta

előadó bíró

dr. Demjén Péter s.k.
Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró
bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő